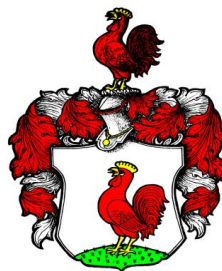

**rok
2001**

V měsíci lednu byla přednostou Okresního úřadu v Teplicích Mgr. Romanem Novákem odvolána z funkce ředitelky Ústavu sociální péče Mgr. Eva Kutová. Její odvolání odůvodnil zaplacením prací na stavbě ústavu, které ještě nebyly provedeny. Do funkce nového ředitele ústavu **15. ledna 2001** jmenoval Mgr. Hynka Matonohu, který do té doby zastával funkci vedoucího referátu zdravotnictví a sociálních věcí.

19. ledna 2001 byla provedena kolaudace nástavby dvou bytových jednotek na domě požární zbrojnice č.p. 273. Kolaudace stavebním úřadem v Duchcově byla objednána již v polovině prosince r. 2000. Stavební úřad však svolal až na začátek ledna. Proto obec požádala o předběžnou kolaudaci, která byla provedena v polovině prosince k naplnění smlouvy. To, že kolaudaci stavební úřad odsunul až na leden následného roku, nebylo vinou obce, ale stavebního úřadu v Duchcově. Přestože obec splnila vše stanovené ve smlouvě s SFRB měla obec pro odsunutou kolaudaci do dalšího měsíce problém s vyrovnáním dotace z Ministerstva místního hospodářství odbor SFRB – Státního fondu rozvoje bydlení. Provedenou kontrolou Ing. Panáčkovou z uvedeného ministerstva byla stavba provedena řádně včetně jejího zúčtování. Kontrolu hodnotila velmi kladně, avšak Ministerstvo financí nechtělo uznat dodržení smlouvy pro provedenou kolaudaci stavby v lednu dalšího roku.

1. února 2001 bylo jednáno o zřízení bytové jednotky v přízemí domu hasičské zbrojnice č.p. 273 z nepoužívané vestavěné kůlny v tomto domě. Na tuto přestavbu bylo opět požádáno SFRB o stanovenou dotaci ve výši 240 tis. Kč. Přestavbu opět prováděla firma STING. Podle provedené kontroly Ing. Panáčkovou z Ministerstva pro místní rozvoj, byla tato přestavba hodnocena jako příkladná stavba pro ostatní obce. Tyto tři bytové jednotky byly, jak již bylo řečeno, zastupitelstvem obce schváleny jako nájemní byty pro členy místního hasičského sboru.

Začátkem **března 2001** byl Pozemkový fond v Teplicích upozorněn na špatný stav stodoly u domu č.p. 16 v Domaslavicích, aby jako vlastník provedl opatření proti zřícení stavby. Pozemkový fond tuto věc předal Státnímu statku v Chabařovicích, který je zapsán jako uživatel této nemovitosti.

V **březnu 2001** proběhlo v celé republice sčítání lidu a domů. V obci toto sčítání proběhlo v poměrném klidu na rozdíl od některých obcí, kde se někteří občané obávali zneužívání osobních údajů ze sčítacích listin. V Háji u Duchcova bylo napočítáno 1 103 občanů a 244 domů.

Pro srovnání statistika obce v minulých letech vykazovala:

<u>rok</u>	<u>obyvatel</u>	<u>domů</u>	<u>chat</u>
1869	1 337		
1900	2 698		
1930	2 589	263	
1950	1 476	254	
1961	1 509		
1970	1 100	198	
1980	1 050		
1991	905	195	37
2001	1 103	244	37

3. dubna 2001 bylo starostou obce spolu se senátorem Ing. Jaroslavem Musiálem jednáno na SFŽP v Praze s ředitelkou fondu Radkou Bučilovou a ekonomem Ing. Rybičkou o odpuštění penále za neschopnost splácení dluhu obcí. Bylo ujednáno, že po projednání situace na radě fondu, ekonomický odbor fondu navrhne obci splátkový kalendář s ohledem na finanční možnosti obce s tím, když bude stanovený splátkový kalendář naplněn, bude obci penále odpuštěno.

V **dubnu 2001** byl na připomínky občanů k malému tlaku vody na Lesní stezce po dohodě se Severočeskou vodárenskou společností vybudován nový vodovodní řad na Lesní stezce.

14. května 2001 bylo na obecním úřadě slavnostně přivítáno 8 novorozenců do svazku obce. Pro zpestření tohoto aktu maminkám předvedly své vystoupení děti z mateřské školy.

U Okresního soudu v Teplicích se **16. května 2001** opět konalo řízení ve věci požadované restituce Karlem Růžkem bývalé hospodářské usedlosti č.p. 92 v Háji, která je v současné době zapsána na listu vlastnické obce Háj. Soud neshledal důvod tuto nemovitost K. Růžkovi vydat, neboť jeho dědeček Karel Růžek se přidělu nemovitosti dobrovolně, vzhledem ke svému věku a své invaliditě, vzdal a vrátil ji zpět Okresnímu úřadu v Teplicích.

Po jednání starosty obce s Ministerstvem pro životní prostředí ve věci starých důlních děl v obci byla v květnu zahájena likvidace starých důlních děl vč. zděných staveb těchto větrných jam v obci. Jednalo se o tato stará důlní díla:

č. 3146	Hájská jáma hloubka 121 m	za č.p. 61 ø 2 m	č.parcely 14/2
3147	důl 1. máj II hloubka 155 m	pro dopravu osob ø 4,4 m	č.p. 344
3148	důl Viktorín hloubka 94 m	provozní jáma ø 6,6 m	č.p. 2976
3149	Západní jáma hloubka 8 m	větrná za dolem Viktorín ø 2,6 m	č.p. 660/1

3157	Nová jáma hloubka 114 m	<i>větrná jáma</i> ø 3 m	č.p. 222/2
3156	Domaslavice hloubka 52 m	<i>ocelová pažnice nad vodárnou (Lesní stezka)</i> ø 1 m	č.p. 184/1
3155	Domaslavická šachtice hloubka 24 m	<i>pod č.p. 29 dřevěná výztuž</i> ø 2,5 m	č.p. 182
3154	důl 1. máj I hloubka 152 m	<i>těžební jáma</i> ø 4 m	č.p. 597/2
3153	Jižní jáma hloubka 120 m	<i>pod č.p. 163</i> ø 3,2 m	č.p. 43
3152	Severní jáma hloubka 143 m	<i>u ÚSP</i> ø 3,1 m	č.p. 143/1
3150	jáma Döllinger hloubka 63 m	<i>čerpací vrt pro udržování hladiny termálních vod</i> ø 4,7	č.p. 3138/2

Jako první byla provedena likvidace Větrné jámy v dolní části obce za domem č.p. 60 na Duchcovské ulici a v této souvislosti i těžní jáma Viktorín.

7. června 2001 byla provedena kolaudace prodloužení vodovodu v Kubátově ulici od č.p. 17 k Hanzlíčkově ulici pro výstavbu RD za č.p. 17 a pro připojení Autobazaru v Hanzlíčkově ulici na současný vodovodní řad.

13. června 2001 bylo jednáno na SÚS Správě a údržbě silnic v Dubí o opravě mostu přes Hájský potok v dolní části obce mezi silnicemi Duchcovská a Osecká. Bylo dohodnuto, že SÚS zajistí provedení kompletní přestavbu mostu ještě v letošním roce. Rekonstrukce mostu byla zahájena 16. července.

Na popud obce byla od **20. července 2001** Povodím Ohře zahájena práce na opravách hrází a dna potoka od č.p. 147 po č.p. 99 v Kubátově ulici. Práce byly ukončeny **2. září 2001**.

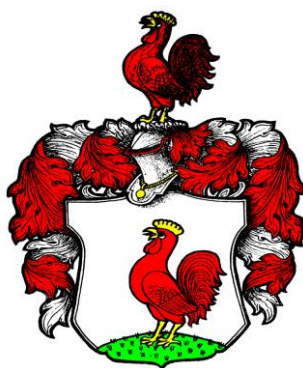
1. září 2001 byl zprovozněn nový most přes potok v dolní části obce. Doprava, která byla během stavby odkloněna silnicí od Oseka směrem na novou silnici Duchcov - Litvínov do Duchcova tak byla tímto dnem opět zprovozněna.

Dne **24. července 2001** firma STING započala s přestavbou vestavěné kůlny v přízemí domu hasičské zbrojnice č.p. 273 na bytovou jednotku. Tato přestavba byla hrazena z peněz Státního fondu rozvoje bydlení při Ministerstvu pro místní rozvoj. Zřízení byty v tomto domě by měly sloužit členům hasičského družstva. Přestavbu firma ukončila 24. září. Kolaudace bytu proběhla 25. září bez připomínek.

18. října 2001 starosta opět jednal na plynárenské společnosti v Ústí nad Labem o možnosti odkoupení vybudované plynofikace v obci. Cílem odkoupení bylo získat finanční prostředky na úhradu půjčky Státnímu fondu životního prostředí v Praze na tuto akci. Bylo

dohodnuto, že pokud zastupitelstvo obce schválí do počátku prosince částku 7,5 milionu Kč, bude možno kupní smlouvu uzavřít. Po tomto termínu již plynárny nebudou odkoupení akceptovat. Zastupitelstvo prodej schválilo a kupní smlouva byla v této částce uzavřena.

Po zjištění obce, že znak udělený obci Háj v r. 1633 není uveden v seznamu znaků měst a obcí, obec požádala v r. 2001 Parlament ČR o dodatečný zápis do seznamu znaků České republiky. Tento historický znak byl obci udělen za značné utrpení vpádem Sasů do Čech, kdy byla obec současně s oseckým klášteřem vypleněna. Přitom byla zničena i rychtářská truhla, v níž bylo uloženo privilegium arcibiskupa Jana Lohélie z r. 1617 s pečeti. Pečeť byla obci nahrazena r. 1633 a současně byl obci udělen uvedený znak. V r. 2002 bylo zjištěno, že udělení znaku bylo tehdy opomenuto dát jej k registraci do sylabu erbovních znaků. Proto obec v r. 2001 požádala heraldickou komisi Parlamentu ČR o dodatečnou registraci.

Předseda heraldické komise Parlamentu PhDr. Vladimír Cisár však sdělil, že znak z uvedené doby nelze pro honosné znaky (přilba, roušky, ochranná náprsenka a přikryvadla) v současnosti zpětně zapsat a doporučil obci zvolit si znak nový, zapadající do dnešní doby a zaslat ho parlamentní komisi ke schválení. Ve svém dopise také uvádí, že historický znak může obec k různým příležitostem nadále užívat.

K vytvoření nového znaku byl na doporučení PhDr. Smetany z Regionálního muzea v Litoměřicích požádán odborník v tomto oboru, pan Stanislav Kasík z Roudnice. Po několikerych jednáních starostou o ceně za vypracování znaku, z důvodu značného finančního zadlužení obce, se pan Kasík posléze uvolil vypracovat nové návrhy znaku a praporu jako dar obci.

Vlastník rekreační chaty č. 38 v Domaslavicích Jaroslav Kovář vybudoval u této chaty chovný rybník, kde si zájemci mohou koupit ryby, případně sami ryby ulovit, a dle přání i přímo ugrilovat.

19. listopadu 2001 byla telefonní linka na obecní úřad převedena na digitální linku s možností souběžného využití telefonu a připojení internetu.

Státní fond rozvoje bydlení provedl **30. listopadu 2001** kontrolu využití poskytnuté dotace na přestavbu kůlny v domě hasičské zbrojnice na bytovou jednotku. Kontrolu provedla Mgr. Ing. Panáčková s vyřčenou pochvalou dodržení předepsaných pravidel a předložené dokumentace o stavbě.

5. prosince 2001 proběhlo na Okresním úřadě jednání starosty obce a člena zastupitelstva Adolfa Wolfa s pomyslným restituentem Karlem Růžkem, který se nehodlá smířit s rozhodnutím soudu požadovanou restituci nevydat. Přestože jsou mu různými doklady vyvracovány jeho argumenty nezakládající se na pravdě a tím prokazována nemožnost uplatnění restitučního nároku, snaží se dosáhnout svého naplnění. Je nutno podotknout, že soudní řízení ve věci restituce do určitého stádia hradí stát a K. Růžek toho plně využívá.

Osobnosti obce Háj u Duchcova

Kronikář vybral k seznámení občanům tyto osobnosti obce z minulosti, jejichž osudy jsou publikovány v různých tiskovinách nejen v okrese Teplice.

Hana Benešová *16. července 1885 - rozená Anna Vlčková
(manželka prezidenta Dr. Eduarda Beneše)

Narodila se 16. července 1885 v Domaslavicích ve strážním domku Českých drah č.p. 25 na trati Most – Moldava manželům Václavovi a Josefě (roz. Ostatková) Vlčkovým. Tady žila do věku jednoho roku. Pak byl V. Vlček přeložen do Dobrušky u Tábora a po dvou letech do Tábora, kde Anna prožívala svoje mládí. Otec pak získal místo úředníka na ředitelství dráhy v Praze. Jejího vychování se později dostalo u otcovy zámožné sestry v Praze. Tam se spřátelila s dcerou policejního rady Oliče Annou Oličovou. Spolu s ní odjela v r. 1906 do Paříže, kde se obě daly zapsat jako mimořádné posluchačky na Sorbonně. Prostřednictvím snoubence své přítelkyně Lídy Šmolíkové a redaktora Vincence Švihovského, se seznámila s Eduardem Benešem, který na Sorbonně studoval literaturu a psal články do Práva lidu. Po návratu do Prahy byli oddáni na Královských Vinohradech v kostele svaté Ludmily. Pod Benešovým vlivem pozměnila své křestní jméno a po svatbě už dále vystupovala pod jménem Hana Benešová. Ve farní matrice je uvedeno: Anna Vlčková narozena v Deutzendorfu č.p. 25 okrese Duchcov, dcera zemřelého Václava Vlčka, strážníka dráhy v Deutzendorfu č.p. 25, a Josefy, rozené Ostatkové z Okoře, bytem Královské Vinohrady 1472 (u Riegerových sadů 14). Za svědky byli Karel Olič, studující filosofie a Antonín Planer, kostelník, - křestní list byl vydán nevěstě ve Starém Oseku. Beneš na podzim r. 1914 navázal důvěrné vztahy s profesorem T. G. Masarykem. Beneš se stal hlavou revoluční činnosti za Svobodu a nezávislost českého národa. Po odchodu Beneše do exilu za Masarykem, Hana Benešová spolu s přáteli zachraňovala Masarykovy písemnosti a pro další její činnost byla spolu s Alicí Masarykovou na osm měsíců uvězněna u Zemského trestního soudu ve Vídni. Podle přání T. G. Masaryka se Dr. Eduard Beneš stal 18. prosince 1935 prezidentem Československé republiky. Druhou světovou válku spolu strávili v exilu v Londýně. Po návratu 16. května 1945 pokračoval ve funkci prezidenta republiky. V roce 1948 odmítl podepsat novou lidově demokratickou Ústavu 9. května, a 7. června rezignoval na funkci prezidenta, zemřel 3. září 1948 v Sezimově Ústí. Hana Benešová zbytek života trávila v ústraní svého pražského bytu na Malé Straně a hlavně pak v Sezimově Ústí. Zemřela 2. prosince 1974 ve věku 89 let. Nad rakví promluvil legionářský generál A.M. Čila a účastníci jí společně zazpívali Československou hymnu.

Rodný dům H. Benešové v Domaslavicích - strážní domek českých drah

Hana Benešová a Dr. Eduard Beneš

pamětní deska na rodném domě

Jan Zelenka * 3. března 1895

Řídící učitel na škole v č.p. 141 v Háji. Je jednou z nejvýznamnějších postav českého odboje, na níž Hájští občané a Sokolové s hrdostí vzpomínají. Byl vůdčím snovatelem atentátu na Reinharda Heydricha. Narodil se 3. března 1895 v Kamenném Újezdě v jižních Čechách. Studoval v Praze na Žižkově a tam také bylo jeho první učitelské působiště než narukoval do Chebu. Do roku 1924 vyučoval v Praze v Liboci. Na výzvu se dobrovolně přihlásil do pohraničí. S manželkou a ročním synkem se přestěhoval do Brandova u Hory Sváté Kateřiny na Mostecku s cílem vést české děti k vědomí, že pochází z českých rodin. Po dvou letech, v roce 1926 se přestěhoval do Háje, kde se stal řídícím učitelem v české škole v č.p. 141. V Háji byl také členem osadního výboru, kde zastupoval české obyvatelstvo hájské osady (Háj tehdy patřil jako osada pod politickou obec Osek). V Háji se jako člen Sokola zasloužil o výstavbu Sokolovny. Spolu se starostou ústeckého Sokola profesorem Václavem Klabouchem vedl opozici proti pravicovému vedení Krušnohorské župy Kukaňovy, kde se pak po jeho pádu jasně projevilo protifašistické zaměření severočeského Sokola, ať už to bylo při župním sletu v Ústí nad Labem nebo na posledním předválečném sletu v Praze, kdy župa na protest proti přílišné benevolenci vlády vůči henleinovcům a na výstrahu k nastávajícím událostem pochodovala jediná ve slavnostním průvodu mlčky. Před okupací v září 1938, musel Jan Zelenka Háj opustit. Uchýlil se svou rodinou do Prahy, kde se stal řídícím učitelem obecné školy chlapecké v Praze ve Vršovicích. Dne 28. prosince 1941 byly na příkaz vlády v Londýně nad územím Čech vysazeny skupiny parašutistů „ANTROPOID“ s úkolem odstranit zastupujícího říšského protektora, SS obergruppenführera a generála policie, krvavého Reinharda Heydricha (SS je zkratka pro Schutzstaffel, což byl ochranný oddíl a teroristická organizace nacistického státu, která jako elitní organizace byla přímo podřízena Hitlerovi). Parašutisté navázali spojení se členy domácí odbojové organizace „JINDRA“, v jejímž čele stál Jan Zelenka Hájský, vystupující pod jmény Říha, Borský, Červenka, Strýc hájský. Zelenka se postaral o ubytování parašutistů u spolehlivých lidí, pocházejících většinou z řad uprchlíků ze severu Čech. Dne 27. května 1942 parašutisté rotmistr Jozef Gabčík a rtm. Jan Kubiš na křižovatce pod libeňskou Vychovatelnou zaútočili na automobil Reinharda Heydricha, který utrpěl velmi těžká zranění, a tím splnili svůj úkol. Reinhard Heydrich zemřel 4. června 1942. Dva z parašutistů, Viliam Gerik a Karel Čurda, zradili své druhy. Čurda udává Moravcovi, u nichž se parašutisté skrývali, a mladý Vlastimil Moravec podléhá krutým výslechům gestapa a prozrazuje Zelenku i úkryt parašutistů v kostele sv. Cyrila a Metoděje. Ve středu 17. června 1942 se gestapo dobývá do bytu Zelenkových v Biskupské ulici č. 4. Jan Zelenka užívá ampulku s jedem a uniká tak ze spárů gestapa. Manželka Františka Zelenková nar. 12. října 1901 je zatčena, ale nacisté se od ní nedovídají ani slůvka. Devatenáctiletý syn Milič Zelenka nar. 12. října 1923 nebyl právě doma, byl varován a uprchl. Nakonec však i on zvolil jed. Jeho mrtvola byla nalezena v háji Husově v Záběhlicích. Matku dopravilo gestapo do Terezína a pak do koncentračního tábora v Mauthausenu, kde byla 24. října 1942 s dalšími 240 vlastenci popravena. Sedm parašutistů skrývajících se v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Reslově ulici v Praze padlo 18. června 1942 v hrdinném boji.

Dne 16. června 1946 byla na budově hořejší školy č.p. 141 odhalena pamětní deska řídícímu učiteli Janu Zelenkovi – Hájskému, jak si sám říkal, který jako odpůrce fašismu byl iniciátorem atentátu na zastupujícího říšského protektora SS Reinharda Heydricha. Při této příležitosti byl Jan Zelenka, ministrem školství jmenován školním inspektorem in memoriam.

Českými jmény byly v Háji přejmenovány v červnu 1945, tehdy vznikla i Zelenkova ulice. Bylo tak schváleno na radě městského úřadu v Oseku, protože Háj v tu dobu patřil pod politickou obec Osek. V městské radě v Oseku zasedali také čtyři občané, zástupci Háje.

Λ

⇒ Na vchodu do domu č. 4/1837 v Biskupcově ulici v Praze 3 je pamětní bronzová deska 40 x 55 cm s nápisem:

V tomto domě žili:

Jan Zelenka Hajský, řídicí učitel s manželkou Františkou a synem Miličem

Poštovní úředník Václav Rúta s manželkou Marií a synem Jiřím

➤ Za svoji činnost v odboji statečně zemřeli ◀

Jan Zelenka se synem 17. června 1942

Ostatní 29. října 1942

Nezapomeneme !

Svým členům věnuje Okresní výbor
a jednota žen Čs. strany Národně socialistické na Žižkově.

Jan Zelenka

Česká škola v Háji kde Jan Zelenka učil

* * * * *

Anton Dittrich * 20. října 1896

Byl starostou obce Haan (Háj) od dubna 1938 do května 1945. Dne 10. 7. 1945 při odsunu Němců odešel s rodinou do vzniklé Německé demokratické republiky. Dle sdělení jeho manželky Emy Dittrichové, složil 9. 2. 1948 zkoušku na umělecké škole v Hale v oboru hudby jako koncertní pěvec (což bylo jeho dávným snem), a 15. 4. 1948 nastoupil jako člen do městského divadla v Köchenu. Od 1. 8. 1948 byl členem městského divadla v Magdeburgu a to až do listopadu 1958, kdy jej zastihl srdeční infarkt. Po jeho uschopnění a přes varování lékaře opět vystupoval v magdeburském divadle až do 15. 8. 1968, kdy jej schvátíl druhý srdeční infarkt, který již Anton Dittrich nepřežil.

* * * * *

František Jaroš * 23. listopadu 1911

Narodil se v Háji u Duchcova, Kubátova ul. č.p. 111. Byl převážně nezaměstnaný. Na sklonku třicátých let se zapojil do Svazu mladých, což byla organizace levicově zaměřená proti fašismu. Dne 11. listopadu 1937 odjel, jak řekl kamarádům trempům na duchcovském nádraží, na Světovou výstavu do Paříže. Pokračoval však dále do Španělska, kde vstoupil do armády bojující proti fašistům generála Franka. Tam se stal příslušníkem roty T. G. Masaryka. Později bojoval v proslulém Batalionu Divisionario. Několikrát byl raněn. Na Silvestra 1938 byl povýšen na seržanta. Dne 14. 12. 1939 se podrobil odvodu do Československé zahraniční armády a následně pak výcviku ve Velké Británii. V průběhu invaze byl vysazen ve Francii a již po prvních bojích byl vyznamenán Medailí za zásluhy a později povýšen na rotného. Dne 21. listopadu 1944 padl na bojišti u Dunkerque a o dva dny později byl pohřben na vojenském hřbitově v Bourbourg Ville (Military Cemeter, řada CZSK, hrob č. 13). V tento den by mu bylo právě 33 let. Po válce byl rotný František Jaroš vyznamenán Čs. medailí za chrabrost před nepřitelem a Čs. Válečným křížem 1939. Sokolové, jejichž jednoty byl členem, zapsali jeho jméno mezi své padlé hrdiny II. odboje na hájské Sokolovně. V listopadu 1994 mu byla odhalena pamětní deska na jeho rodném domě č.p. 111 v Kubátově ulici v Háji u Duchcova.

Rotný František Jaroš

* * * * *

Josef Grünbeck * 13. září 1925

Narodil se v Háji u Duchcova, Zelenkova ul. č.p. 9. Jeho manželka Lohny Grünbeck pochází z Oseka, podnikatel od r. 1949 Chemie vody a zařízení „Grünbeck Wasseraufbereitung Beck GmnH“ a politik PDF.

Josef Grünbeck se narodil v Háji u Duchcova jako syn krejčího. Navštěvoval obecnou školu v Háji, měšťanskou školu v Oseku a gymnázium v Duchcově. Po válce v r. 1945 zůstal v bavorském městečku Höchstädt, kde si doplnil odborné vzdělání strojaře. V r.

1949 založil dílnu na výrobu různých nástrojů, která se rozrostla na továrnu s výrobou hydroekologických zařízení. V devadesátých letech minulého století byl poslancem spolkového sněmu SRN – členem parlamentního hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí, členem komise pro česko–německé vztahy, významný člen svobodných demokratů, odpůrce stanoviska vůdců sudetoněmeckého landsmannschaftu. Prosazuje názor, že poměr mezi Čechy a Němci je nutné posuzovat bez emocí už proto, že se jedná o nepatrné procento německých přesídlenců, jejichž hlas je slyšet jenom v jedné ze šesti spolkových zemí. Je také horlivým zastáncem sjednocené Evropy a intenzivně se zabývá řadou globálních problémů.

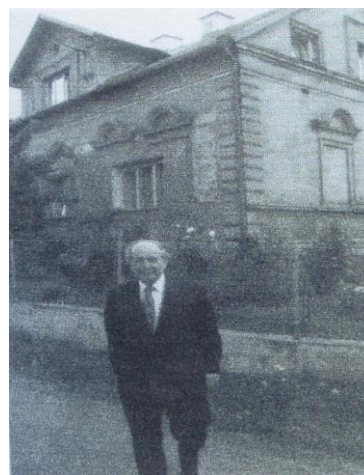
Počátkem roku 1991 zajistil financování a obnovení (odlití) sochy minisengera Waltera von Vogelweide s lyrou a mečem v duchcovském parku Theodora Roosevelta u rybníka „Barbora“. Také zorganizoval iniciativní společnost německých podnikatelů, z jejichž příspěvků byl financován rozvod kyslíku, vzduchu a rajského plynu vč. přístrojového vybavení jako pomoc duchcovské nemocnici v letech 1992 až 1996 v hodnotě přesahující 1 200 000 Kč. Celý projekt realizovala firma DREGER.

13. června 1994 oslavili manželé Grünbeckovi na zámku v Duchcově „Zlatou svatbu“. Při této příležitosti mu starosta Duchcova Ing. Karel Ulip předal jmenování čestným občanem Duchcova.

Jako horlivý zastávce sjednocené Evropy se také intenzivně zabývá řadou globálních problémů, na sklonku devadesátých let dvacátého století podnikl cestu do Číny a do pěti států bývalého Sovětského svazu. Podle jeho slov je v zájmu všech nesmírně nutná obnova hospodářství mezi Uralem a Atlantikem, kde jsou ohromné rezervy pro ekonomický rozvoj celé Evropy.

Josef Grünbeck s manželkou

U rodného domu v Háji v Zelenkově ulici č. 9

* * * *

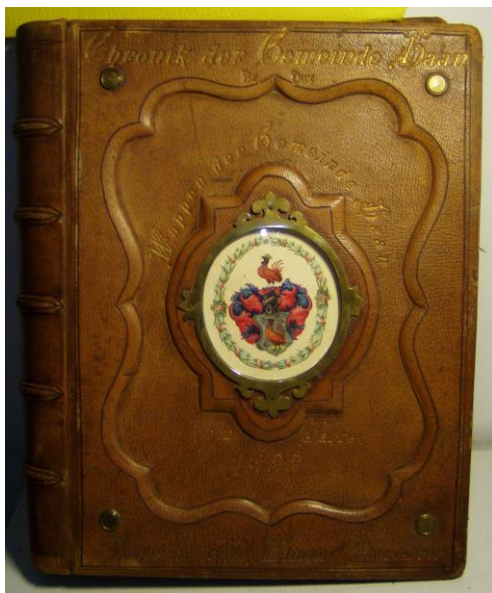
Josef Klinger * 19. 3. 1859

Narodil se v Lahošti. Do Háje přišel jako učitel z Braňan při otevření nově postavené školy v Háji č.p. 122, která zahájila vyučování 15. 9. 1890. Řídícím učitelem této školy jmenoval 28. 8. 1890 C. K. školní úřad Josefa Klíngera. Jako příčinlivá osoba začal psát kroniku Háje zpětně, od vzniku obce roku 1203 do své smrti do roku 1916 (Tato kronika psaná německým kurentem je uložena v Okresním archivu v Teplicích). Když v r. 1902

zakládal kroniku Háje, napsal: „*Piši kroniku z lásky k Háji, ke svému dlouholetému působišti. Necht' toto dílo dojde pozornosti a najde věrnou ochranu v každém čase, aby budoucí obyvatelé Háje o životě a snahách minulých pokolení, o rozvoji a významných událostí milované obce byly zpraveni*“.

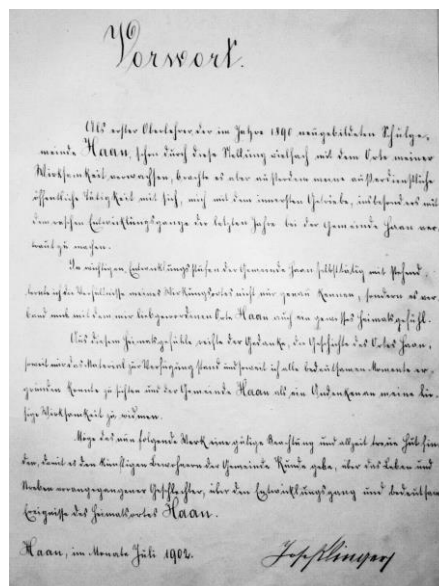
Řídící učitel Klinger byl také zasloužilým pracovníkem komunální politiky, jednou z opor rakouského patriotismu a šovinistického němectví ve zdejší obci. Přednášel různě na vděčnost svého milovaného mocnáře Františka Josefa I., sice jen několik měsíců. Pracoval nejen v učitelském odborovém hnutí, ale také v zemědělském družstevním hnutí. Jako prezident Ústředního svazu zemědělských družstev v Čechách byl v roce 1908 u příležitosti 60. výročí nastoupení vlády Františka Josefa I. vyznamenán „Záslužným křížem s korunou“. Byl také členem zemské kulturní rady Království českého, členem státní železniční rady a jiných institucí. Později se stal i náměstkem presidia Všeobecného svazu rakouských zemědělců ve Vídni. Jeho odchodem na věčnost jako by se tenkrát zhroutila i stará sláva monarchie. Zemřel 25. dubna 1916 a je pochován na hřbitově v Oseku.

Obecní kronika

Chronik der Gemeinde Haan
bz. Dux
(Wapen) zum Jahre 1633
Zerfassen Josef Kliner Oberlehrer

úvodní slovo

Kronika obce Háje
okr. Duchcov
(znak) k roku 1633
Pojednal Josef Kliner, řídící učitel

* * * * *

Starosta kontaktoval Státní památkový ústav v Ústí nad Labem, který pořizoval pro Doly fotografickou dokumentaci Háje, respektive dokumentaci domů v Háji v roce 1962 pořizované k plánované likvidaci obce pro důlní činnost dolu 1. máj. Kontakt byl žádán z důvodu doplnění některých údajů k plánované likvidaci obce. Podle pozdějšího sdělení

archivářky Houdové se na uvedený dotaz nepodařilo nic nalézt.

Nejteplejší měsíc v roce	srpen	18,74 °C
Nejteplejší den v roce Ø	24. srpna	25,75 °C
Nejchladnější měsíc v roce	prosinec	- 1,68 °C
Nejchladnější den v roce Ø	13. prosinec	- 9,75 °C
<u>Ø roční teplota</u>		9,37 °C